

Parool – 11 juli 2016

Mozarts Requiem boeit tot het laatst

Orkest van het Oosten, Toonkunstkoor Amsterdam,
Jan Willem de Vriend
gezien op 9 juli in Het Concertgebouw

De laagdrempelige serie Summernights moet in de zomermaanden het Concertgebouw aantrekkelijk maken voor een ander publiek dan de reguliere concertgangers. In die serie klonk dit weekeinde een puike uitvoering van Mozarts Requiem, uitgevoerd door het Orkest van het Oosten, het Toonkunstkoor Amsterdam onder leiding van Jan Willem de Vriend en vier prima vocale solisten.

Het grootste deel van deze mede door de film Amadeus zo befaamde dodenmis, is van Mozarts leerling Franz Xaver Süssmayr – nu geheel vergeten, maar ooit componist van zeer populaire opera's. Süssmeyr kende veel geïnspireerde momenten bij de voltooiing van het laatste werk van zijn leraar, maar tegen het einde zakt deze mis stevig in.

Het was door de gedreven vertolking van De Vriend, zijn orkest en het door koordirigent Boudewijn Jansen voorbereide Toonkunstkoor, dat deze uitvoering van Mozarts Requiem tot in de laatste maten spannend bleef.

De Vriend heeft veel ervaring met opera en Jansen werkt al jaren als repetitor bij de Nationale Opera.

Dit Requiem was een heftig dramatische vertelling over schuld en angstige hoop op genade. Ondertussen speelde het Orkest van het Oosten op opmerkelijk hoog niveau. In aanmerking genomen hoe vreselijk dit orkest heeft moeten boeten voor veel te grote ambities en onrealistische bedrijfsinschattingen.

Het Orkest van het Oosten klinkt zo gedreven doordat de dirigent elke partituur te lijf gaat. energiek, onbevangen en een tikkeltje ruig, maar op het podium zit wel een fijn sonore strijkersgroep, lekker ruim blazend koper en een houtblazersgroep die daartussen goed gedetailleerd overeind blijft.

Beethovens onstuimige Eerste symfonie paste als een handschoen en het curieuze Adagio met fuga dat Mozart in 1788 maakte, klonk ook als een klok.

Roeland Hazendonk